

A BABEŞ–BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM ALKALMAZOTTAI LELKI EGÉSZSÉGÉNEK BIZTOSÍTÁSÁRA VONATKOZÓ INTÉZKEDÉSCSOMAG

A Babeş–Bolyai Tudományegyetem belső eljárási Szabályzatának melléklete
Kolozsvár, 18.354/23.10.2008 (rev. 11.11.2013.) szám

– Jóváhagyva a 105/14.09.2021. számú Szenátusi Határozattal –

1. cikk. Jelen intézkedéscsomag a Babeş–Bolyai Tudományegyetem mindazon alkalmazottaira vonatkozik, akiknél mentális zavarok mutatkoznak, és *A lelki egészségről és a pszichés zavarokkal küzdő személyek védelméről szóló 487/2002-es számú törvényben meghatározott jogi rendelkezések, valamint A munkavállalók egészségi állapotának felügyeletéről szóló 355/2007-es számú Kormányhatározat* alapján került kidolgozásra.

2. cikk. Jelen intézkedéscsomag szabályozási tárgya a mentális zavarokkal küzdő munkavállalók beazonosításához szükséges keretrendszer létrehozása, valamint a szükséges feltételek biztosítása ahhoz, hogy ezek a munkavállalók megfelelően beilleszkedjenek az egyetemi közösségbe.

3. cikk. A következő kifejezések a 487/2002-es számú törvény 5. cikkében meghatározott jelentéssel bírnak, nevezetesen:

a) *mentálisan zavart személy: olyan személy, aki pszichés egyensúlyzavarral vagy elégtelen pszichés fejlettséggel rendelkezik, vagy pszichoaktív anyagoktól való függőségben szenved, és ennek megnyilvánulásai beilleszkednek a pszichiátriai gyakorlat diagnosztikai kritériumai közé;*

b) *„súlyosan mentálisan zavart személy”: olyan mentálisan zavart személy, aki képtelen megérteni viselkedésének jelentését és következményeit olyan szinten, hogy azonnali pszichiátriai segítségre van szüksége.*

4. cikk Amennyiben az Egyetem funkcionális szervezeti egységein belül megállapítást nyer vagy gyanú merül fel, hogy egy munkavállaló a 3. cikk a) és b) pontjában leírt magatartást tanúsít, ezt haladéktalanul a munkavállaló közvetlen felettesének tudomására kell hozni. Ezzel egyidejűleg, az érintett munkavállaló védelme érdekében, a közvetlen felettes felméri a helyzetet, és tájékoztatja a munkavállalót arról a magatartásról, amely arra utal, hogy a munkavállaló mentális egészsége károsulhatott.

5.1. cikk Amennyiben a magatartás tudomására hozásának időpontjában a munkavállalónál mentális zavart diagnosztizáltak, és az orvosi nyilvántartásban szerepel, a munkavállaló védelmének biztosítása érdekében a 4. cikk szerinti

tudomására jutástól számított legfeljebb 15 napon belül fel kell kérni a munkavállalót, hogy a mentális zavart igazoló értékelés eredményét nyújtsa be annak a szervezeti egységnek a titkárságára, amelyhez tartozik.

5.2. cikk Amennyiben a munkavállaló nem szerepel az orvosi nyilvántartásban, arra utasítják, hogy kérje mentális egészségi állapotának orvosi vizsgálat útján történő kiértékelését a foglalkozás-egészségügyi orvosnál, aki kérheti a pszichiáter általi közvetlen vizsgálatot is az engedélyezett és akkreditált mentális egészségügyi intézményekben, a 487/2002-es számú törvény 10–12. cikkeinek rendelkezései alapján, védelmének biztosítása érdekében.

5.3. cikk Az 5.2. cikkben leírt helyzetben kapott kiértékelés eredményét a munkavállalónak be kell nyújtania annak a szervezeti egységnek a titkárságára, amelyhez tartozik, a 4. cikk szerinti értesítéstől számított legfeljebb 30 napon belül.

5.4. cikk A felek közötti megállapodás alapján, az 5.1. és 5.3. cikkben meghatározott határidőn belül a munkavállaló egyéni munkaszerződését fel lehet függeszteni, vagy a munkavállaló pihenőszabadságra is jogosult lesz.

6. cikk: Amennyiben a munkavállaló indokolatlanul megtagadja a vizsgálat eredményének az 5.1. cikkben és az 5.3. cikkben előírt határidőn belüli benyújtását, valamint a munkavállaló kategorikusan elutasítja, hogy a foglalkozás-egészségügyi orvostól mentális egészségügyi vizsgálatot kérjen, fegyelmi vétségnek minősül, és az 53/2003-as számú törvény és az 1/2011-es számú törvény szerinti fegyelmi szankciók alkalmazására irányuló eljárás megindítását vonja maga után.

7.1. cikk A mentális egészségi állapotfelmérést a munkavállaló szabad, informált és dokumentált beleegyezésével kell elvégezni, kivéve a törvényben meghatározott különleges helyzeteket, amikor a munkavállaló, mint kiértékelt személy, nehezen tudja felmérni a döntés következményeit saját személyére vonatkozóan, és ezekben a helyzetekben törvényes vagy konvencionális képviselő segítsége válik szükségessé.

7.2. cikk A mentális egészségi állapota miatt értékelt munkavállalónak joga van az információk bizalmas kezeléséhez, kivéve a törvény által előírt eseteket.

7.3. cikk A mentális egészségi állapota miatt vizsgált munkavállaló megfellebbezheti a foglalkozás-egészségügyi orvos által közölt munkaköri alkalmassági vizsgálat eredményét, a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekben meghatározott eljárásnak megfelelően.

8.1. cikk Amennyiben a foglalkozás-egészségügyi orvos úgy ítéli meg, hogy a kiértékelt munkavállaló esetében szakorvosi javaslatok szükségesek, a munkavállaló munkaképességét ezek betartásához kell kötni, és a munkaképességi lapnak tartalmaznia kell orvosi vizsgálat következtetéseit: *alkalmas, feltételesen alkalmas, ideiglenesen alkalmatlan, alkalmatlan.*

8.2. cikk Ugyanakkor a mentális zavarral azonosított alkalmazottaknak részt kell venniük a szakorvos által előírt terápiás programban, és a többi alkalmazottal egyenlő bánásmódban kell részesíteni őket, amelyet az egyetemi közösség minden tagja kinyilvánít, és tilos a mentális zavar miatti bármilyen hátrányos megkülönböztetés. Ugyanakkor az Egyetem biztosítja a törvény által felhatalmazott intézmények által elfogadott intézkedések végrehajtását a mentális egészség védelme érdekében, és a mentális egészségre káros felfogások, attitűdök és magatartásformák terjedésének korlátozását.

8.3. cikk Abban az esetben, ha megállapítják a munkavállaló mentális alkalmatlanságát, amely nem teszi lehetővé számára a betöltött munkakörnek megfelelő feladatok ellátását, az Egyetem mint munkáltató köteles a munkavállalónak más, a foglalkozás-egészségügyi orvos által megállapított szakképzettséggel és munkaképességgel összeegyeztethető munkaköröket felajánlani, vagy megkísérelni a munkakörnek a munkavállaló anatómiai, fiziológiai, pszichológiai jellemzőihez és egészségi állapotához való adaptálását, amennyiben ez lehetséges.

8.4. cikk A foglalkozás-egészségügyi orvos javaslatainak és a munkáltató erre vonatkozó utasításának indokolatlan munkavállaló általi elutasítása fegyelmi vétségnek minősül, és az 53/2003-as számú törvény és az 1/2011-es számú törvény szerinti fegyelmi szankciók alkalmazására irányuló eljárás megindítását vonja maga után.

9. cikk. Amennyiben az orvosi vizsgálat arra a következtetésre jut, hogy a mentális zavarokkal küzdő munkavállaló a munkavégzésre tartósan alkalmatlan, ez azt jelenti, hogy a munkavállaló orvosi szempontból tartósan alkalmatlan a munkavégzésre abban a szakmában/beosztásban, amelyre az orvosi vizsgálatot kérték.

10. cikk. Jelen Procedúra rendelkezései egyetemi szinten a hatályba lépésének pillanatától, azaz az Egyetem Szenátusa általi jóváhagyásnak az időpontjától alkalmazandók.